

سهلاح ما ندوو، شاعیر کی عاشق و عاشق کی ما ندوو. یاسین بر ایم

ما ندوو کیہ؟

سهلاح ہفیق بہ کر واندزیہ، لہ بنہ ماہی زینگہ کانی ئو
شارہیہ، لہ 12/9/1942 لہ واندز لہ دایکبووہ. تا پالی دووہمی
سہرہ تایی لہ واندز دہ خوہنڈت، دواتر ماہیان دتہ ہولہر. لہ
ہولہر خوہندوویہ تی، لہ ساہی 1963 لہ پارنگای ہولہر (متصرفیہ
اربیل) دہ بتہ فرمانہر. لہ ساہی 1971 دہ گوازرہ تہوہ قہزای
چمان. لہ ساہی 1975 ئاوارہی ئہران بووہ و لہ ساہی 1976
ناگہ تہوہ ژہر دہستہ ہاتہی ژہمی بہ عس، وو دہ کاتہ دہرہوہی و ہات
و لہ (کہ نہ دا) نیشتہ جہ دہ بتہ، پہیمانگہی بز نسمانی لہ و ہاتہ
تہوہ دہ کات و زمانی ئینگلیزی باش دہزانہت (1). ئو لہ تہمہنی لاوی
و ہشتا تہمہن کی بچووی ہہ بووہ، دہ توانہت بوونی خہی بسہلمہنڈت.
ساہی 1961_1963 لہ پہخشنامہی ہولہر) لہ لایہن شارہوانی ہولہر
بہ زمانی کوردی و عہرہبی دہرچووہ. شیعری خہی بآودہ کاتہوہ و
لہ گہ شاعران و نووسہرانی واندز (محہمد مہنگوری و یوسف
دہرگہہی و سامی واندزی)، وہکو شاعیر دہ ناسرہت بہ قہمہ کانیان
خزمہ تی بواری ئہدہبی و شنبیری دہ کهن. بہام سہلاحی ما ندوو، ہہر
زوو تہکہ بہ کاری سیاست دہ بتہ و دہچتہ نہو شہش و خہی و
خزانہکہی ژیانی ئاوارہی و دہرہدہری ہہ دہ بژہرن و ئامادہ نابن
بگہرہنہوہ. بہیہ لہو کاروانہ ئہدہبیہ، دادہ بہت تا ووخانی
ژہمی سہدام، دہ گہ تہوہ ہولہر و بہ نیشتیمان شاد دہ بتہوہ،
جارہ کی دیکہ خہی و شیعہ کانی دتہوہ نہو ککہی ئہدہب. ئہ گہرچی
شیعری زہرہ، بہام تا ئہستاکہش، شیعہ کانی خہی چاپ نہ کردوون و
لہم ماوہیہ خہریکبوو، گوہ بژہرہک لہ شیعہ کانی خہی پشکہش بہ
خوہنہرانی بکات. شیعہ کانی زیاتر لہ سہر ئہشق و خہشویستی و
نیشتمان و کورد و سروشتہ. لہ 16/5/2012 لہ سہنتہری شنبیری
واندز، ئہوارہ ککہ کی شیعہر خوہندہوہی بہ ناوی (شیعہ
ونبووہ کانی واندز) پشکہش کرد. تہیدا باس لہ ئہزمونی شیعری خہی
کرد. ئو نزیکہی 36 ساہ زیاتر لہ و ہاتہی کہندا دہ ژہت. بابی ئو
شہش ژنی ہناوہ و تہنہا ئو کوہی ہہ بووہ، دوو کچی ہہ بوو. خہشی
چوار کچی ہہیہ. خزانہکہی یہ ککہ بوو لہ بنہ ماہی زینگہ کانی
واندز بہ ناوی (مامہ ستا ساجیدہ واندزی (14/3/2020_1947)

خزمه تـکی زـری بـواری پـهروهردهی کردوو، به تـایبه تی له شاری ههولـر، به هـای نه خـشیه وه کـچی دوایکردوو و ئه و کـچی شاعیری زیاتر ماندوو کردوو. ئه گهر سهیری ئه و بـاوکراوه یه بکهین، ئه و ژمارانهی بـاوکراونه ته وه و نزیکه ی 14 ژمارهش تـدانییه، پـده چـت له و ژمارانهش شیعری تـدابـت، ئـمه دهستمان نه کهوتوو، ئه وه شاعیر خـی ده یزانـت. له و 62 ژماره یه، که له م دووایه دووباره چاپکراونه ته وه (*). حهوت شیعری شاعیر بهرچاو ده کهون به ناوی (نامه و بـمرم، جهزنی به هار، ئه ی شهو، جوانی ژـنـک، دایه گیان، نامه و سـاو، یاری ژـرخـاک). به دهـر له شیعری دایه گیان ئه وانی دیکه، له سهر ئه شق و دـداری و حهزی ههـرزه کارانهی شاعیره، واته قـناغی ههـرزه کاری شاعیر و دهسپـکی شیعری ئه وه، له و ته مه نهش، مرـق ده کهوتـته نـو داوی ئه شق و خـشـه ویستی هـگهزی به رانهـر. ئه مهش هـنگی داوه ته وه له نـو شیعره کان. ته نانهت ناوی یاری (په یمان) دوو جار و (یاسه مین) ناوـک، له نـو دـکی شیعره کان ده بیندـت. ئه مهش ئه وه مان بـدهـرده خات بـیاری خـی نووسیوه. له یه کهم شیعری (نامه و بـمرم)، هـزده کات به دیداری بگات و هـشتا خونه یه و خه ریکه به ژیان پـده که نـت. خـی دهـت: (نامه و بـمرم تازه من لاووم)، ئه و خهون به گه یشتن و ژوان یار ده بینـ، بهـام ده بینـت هه موو یاران دـشادن و ئه ویش له نـو خه م و خه فته و بـوه فایی یار دا ده ژیت. جارـکی تر له شیعری (جهزنی به هار) هه مان ئه و هیوایه ی هه یه، بهـام ئیدی نه خـشی به هار و نه گه یشتنی یار، چ هیوایـکی پـ نابه خـشـت: (ئهی کوا گوـی من بـچی نایبینم؟/ منیش تا جارـک دـی بستـنم !!!). له شیعری (شه و) جوانیـکی تر له م شیعره ده بینـ. پـنج کـپله یه و له سهر شـوهی پـنجـخشته کیی، تـدا ههست و سـزی خـی دهـرده برـت:

شه و گار کورت به وه، هـزم نه ماوه

ئاو له گـلـنـه ی چاووم بـراوه

وه ک کهوان داری به ژنم چه ماوه

بارخانه ی دـا سـهرپاک وخواه

بـچی کورت نا بـ، شهوی دـداران؟!

ئه وه هه نده هـشبین و بـهـیوا، ههست و سـز و ته مه نی لاوی خـی، سپاردوو، به پیری و چه مانه وه و داـووخانی دهـوونی و نه مانی ئه شکی چاو و هـز و شیان. له کـپله یه کی تر، تـیدا نزا له خـوای گهـوره ده کات، خـری هیوای لـهـهـت و نه مامـکی تازه بچـنـت و ژیانـکی نوـ دروستبکات. (ئه مه و) خـری جوانی بـینم ! / نه مامی ژینی تازه بچینم !)

ئه م شاعیره، ئاشقه، ئاشقـکی ماندوو، ئازارده کـشـت، خه م ده خوات، خهوی نییه، ته نیایه، هـشپـش و دامـوه، فهـرهادانه تـده کـشـت، به

دوای شیرینه یار. ئەو دەیهوێت پەیمان وەربگرێت، بە ئەشقی بگات،
 ماڵێك بێ ئەم ئەقیندارییە ساز بگات. لە نێو دۆڵەکان، پاڵانەو و
 كۆوزانەوێ زێری تەدایە، بەردەوام لە خەمی یاردایە و خەمی
 یاریش، ئازاری دەروونی پێدەبەخشێت و وەكوو گەنجێكی تازە
 پێگەشتوو، تەنوو بە گەشتنی كانیاوی ئەوین، بێ شێرەكانی،
 بارانی خەوێستی و سەز و پاکی و وەفا، بە سەر ئەو كۆڵگە ئەوینە
 دەبارێت. ئەو لەو ئەشقه، كۆل نادات و ماندوو نابێت، هەنگە
 هەرئەمەش وایكردبێت ئەم نازناوێ كەربێتە نازناوی هەبەستەكانی و
 پێی بناسرێت. ئەم شێعرانە، وشەیی جوان و ناسكن، بە كوردییەكی پاك
 و هەوان پێشكەش كراون. بێ تەمەنێكی ئەوكاتە كە شێرەكەیی تەدا
 بێاو كراونەتەو، كارێكی باش بوو، شاعیر توانیویەتی بوونی خێ
 بسەلمێت و پەرە بە توانا و بەهرەكانی خێ بدات. هەست بە
 كەموكورتی دەكەین لە ووی بێگە و كێش و سەروا و بوونی وشە و
 بەكارهێنانی ئاخوتنی ئۆزانە و وشەیی دووبارە. هەنگە لە شێعری
 دایە گیان، لە ووی نووسینەو لە ئەوانی دیکە كەمێك جیاوازتر
 بێت. ئەم هەوێدانە و بەردەوامبوونە، ئەو دەردەخات، شاعیر خێ
 ماندوو كردوو و ویستووێتی جیاوازتر دەربكەوێت، و خەیاڵی
 بەرفەرتر بگات و وێنەی شێعری دروست بگات:

بە بەرگی رەشم زێر بە دامای
 وا لەسەر گوررت وەستاوم یارە
 بێ لەژێر خاكا تێ پەشوو ماوی
 كەچی ناحەزت لە من...دیارە !

یان: سەیر كۆی ی ئەكەیی ئەلی ی هەتاو
 نەختێ بێنی كەیی سەرتاپ گوێاو

ئەگەر ئەو ماوێ زێر شاعیر بەردەوام بوایە و هەنگە ئاساییەكی گەشی
 هەبوا، شاعیر تا نەهێش، شێعەر دەهێنێتەو. بەلام لە ووی ووخسار
 و ناوێكەو، هەنگاوی باشی نەناو. ئەگەر بەرواردی بكەین بەو
 زەمەنەیی كە شاعیر، شێعەر دەنووسێت. شێعەرەكانی وەكوو جاران پێن لە
 خەوێستی و پەیی مانسی و ئەوینی یار و شەهوەت و جوانی و پاکی
 و خەمی نیشتمان و شار. ئەو تا لە نیشتمان دەبێت، خەمی یار و
 ئەوین دەخوات، كە وێتیش جێدەڵێت و سەری هەشی لە تاراوگە سپی
 دەكات، ئەمجارە خەمی نیشتمان، دەبێتە كێژوویەكی ئاشق و دەتەو
 باوێ شاعیر. شاعیرێك ماندوو بە ئەشق و نیشتمان، شاعیرێك، ئاشق
 بە شێعەر و ئەوینی یار.

نامەو بمرم (2)

کوانه به ننی بهرزی ژیا نت
 بچی نابینم خه ندهی جارانت؟
 گیانه کهم قژخاو، ت ب گراوی
 به له سهر به ن توخوا نه ماوی؟
 گهر یارم نه بی چیم له ژیا نه
 بچی بمکوژ مهی و مه یخا نه
 نامهو بمرم تازه من لاووم
 دووباره گیانه د پشه کاوم
 ت چرای شهوی تاریکی زه نگی
 ت بد کهم ههردهم ده نگی
 گونا هم نیه گهر لم ته پرسی
 ت له دداری بچی ته ترسی؟
 یاران ببینه چه ند بهختیارن
 وه کو گو گهشن به ب نازارن
 ته ت ش له گه من ههردهم زویری
 که سه یرت ته کهم به خه م داگیری !
 وا ب من ده رکهوت که یاری من نی
 گهر یارم نه بی توخوا ته تو چی !!؟

جهزنی به هار (3)

یاران مژده ب مژدهی بهرزی د
 ته مر که من دیم پ ته که نی د !
 زانیم به هاره دل ده نگی کهم بو !
 زه ردی له وه کهم به خه ندهی گو چو
 زه وی وه کو بوک خ ی رازا ند بووه
 ته م د ره له ژنامه که له بیرکراوه و نه نوسراوه .
 شه به قی ته دا دورشمی به هار
 ساووت له ب تهی به هار سه دجار
 لم گهر نهخت ب نی گو ت کهم
 گیانه ته مجارهش سه یری چ ت کهم
 بینم یاران د خ شو شادن
 به موژدهی بهرزت گشتی نازادن
 داخه کهی زستان نه ما له دیان
 گشت پ که نین په کهی گولیان
 تهی کوا گو ی من بچی نابینم ؟
 منیش تا جارک د ی بست نم !!!

ئەي شەو...! (4)

شەوگەر كورت بەو، ھەزم نەماو
ئەو لە گەلەنە چاوم براو
وہ كەوان داری بەژنم چەماو
بارخانە دایا سەرپاك وخاو
بەچی كورت نابە، شەوی دایاران؟!

ئەزانی چەندە، داخت لە دەم ،
گو بەگرە ئاھو ناھەم بە گوہم ،
شەو پاسەوانی خنچە سەرچەم ،
رەژ تا ئاوارە لە ژین لاملەم ،
دەستم دامەنت لانی بیماران !

كەوتومە دەرگات ئەزیەتم ئەدەي
خەشی و گەشادیم ناھەلی ئەي بەي
پایەي ژیانم تەك ئەدەي ئەي خەي
جاری لە پەنات ، من نەم گەت ئەخەي !
پەنام بە تەيە ، كەستی ھەزاران !

ئەي خوای گەشادی ، داد بە تە دینم ،
پەردەي شەوگەري تاريك ئەدرینم ،
ئەمەو خەري جوانی ببینم !
نەمامی ژینی تازە بچینم !
بەخوونی چاوی لات و غەمباران !!

ئەگەرچی دوور بم لە خەندەي یارم ،
بە چاواھەنان ، ھە دەگرم یارم ،
ئەژیم لە یاد و کردەوہي یارم
ئەمەيە رەگای دەسەز ، بیمارم
بەکوخی چاوی، ناحەز، بەدکاران !

جوانی ژنځ (5)

به راستی هڅم له لا نه ماوه
ب ټم جوانه ی با لا لاولوه
ناتوان ټ نووس بی نووسیتته وه
زوبان لال ټه بی بی گیریتته وه !
سه یر کوی ټ ټه که ی ټه لی ی هه تاوه
نه خټ ټ بی نی که ی سهرتاپ گو ټاوه
ووشه و ووته که ی ټه لی ی شه کراوه
لیوو ټه بر ټ که ی نه خش کراوه
چاوه که ی مانگه خهرمانه ی داوه
برژانگی ره شی ده وره یان داوه
هیچ که ش نه یبینی تیری ټم چاوه
جاری بیبینی ههردهم کوژراوه

ویستم ټ ی بل ټم خودای د ټ داران
بلیسه ی ئیشی د ټه ی بیماران
و ټ نه به رزه که ی گشت کاتی ژیان
ټه ی ټم شه ما ټه ی له به ری به یان
فریشته ی جوانی تاریکه شه وان
جوانترین نیگار ټ ی له ئاواتان
په ری به هه شتی ټه فری له ئاسمان
ټه به ی و ټه ر ټ ی ټه دزی د ټ مان
چ ټن ب ټ د ټ بژیم گیانه کم په یمان
وازبینه له د ټ د ټ ی ب ټ زوبان ...

دایه گیان (6)

چه ند به داخه وه سه یرم ټه کردی
کاتی ټه توم دی به م نه خ ټ شیه
ب ټ یه زدان دایه نامه م ټه بردی
که چی نامه کم دوور له خ ټ شیه !

ټټ له که ت هه ست و د ټ ی به خوینه
دایه ، دایه گیان ...

نامه کت به است دایه ز رینه
مهلبه ندی ژیان...

چی به ت ئه کا چهن پزیشکو دهرمان
چه کا تی سودی ب ت یه دایه!
وا ک بونه وه ههر وه کو خهرمان
ژه هراوی گشتی له بیرم مایه

ر له کت ههست و بیری به تی نه
دایه ، دایه گیان...
شه به قی نامهت به راست ز رینه
مهلبه ندی ژیان...

ئ ستاش ئه تبینم هه ناسه ته نگی
ب ه زو داماوو...؟
ب خشی دایه له بهرچی جه نگی !!!
دایکی به ند کراو...

ر له کت ههست و یادی به خوینه
دایه ، دایه گیان...
نامه کت به راست دایه ز رینه
بنچینه ی ژیان...

ل م گهر ی نه خت من بدووینم
ت د به دهرده وه دایه نه خشی
سرود ک له سهر گیانت بخوینم
ب چاک بونه وه چه ندی پهرشی

ر له کت له سهر به مینی ژینه (ره نگه ئه و به مینی، زه مینی ب ت ،

ره نځه هه هی چاپ بڼه!
دایه ، دایه گیان...
شه به قی نامت به راستی زڼرینه
رون که روهی ژیان...

نامه و سڼاو (7)

سڼاو له کانگای دهرونی به کڼه
سڼاو له شاخا له تهلان و چڼل
له فرم سکی چاو له داخو نالین
له هه ست و بیرم تا کو له ئاین!
له خڼروشه ماڼیا گیانه له نزار
له گوری دڼم له سهرپه لکی دار
له ده نگی بلوڼر له ئاوازی که مان
له سهر خوناوا له گوری خه مان
به مانه هه مووی بڼت دڼم سلاوم
دهم ڼکه (په یمان) بڼتڼ داماوم!
ههردهم ئه نالم کهی من پڼت ئه گم؟
یاره پڼم بلڼ پرسیارڼ ئه کهم؟
توخوا وهك جارن له سهر به لڼنی؟
کا تڼ به توم وت : به لڼن شکڼنی!
ووتت : یاره کهم تا کو من ماووم
ئه بڼ نیگار بی وڼنه ت له چاووم
به اختیار ئه بین ئه ی(ماندو) له ژین
ئڼمه نابینین له ژیا نا قین!!!!
که چی ئڼستا کهش دڼم په ست و مه لول
بڼ تڼ که وتومه نڼو زیندانی قوڼا
کز ریش هات و ره نځ زهر د و خه مبار
هه ناسه سوار و مایه وه بیمار
هه موو تاو جارڼ خه نده ت ببینم
به لکو پڼم نه کرڼ دلت بسڼنم
رزگاریم ئه بی له م ژینه سه خته
سهیره دڼه کهم گه لڼ بڼ به خته
له پڼلی کچان روی بڼ لای تڼ کرد
ئه تڼش به جارڼ هڼزی دڼمت برد
تا کو وه ت لڼ کرد بته کینی خوین
خه مت بڼ ئه نارد شه وان چین به چین

لات وابل دئی یارت ناسینه
وا ئازارت دام قژ زهرد له ژینه
ئستاش به نامه کئی تایی دینم
بل تهم نویسه گیانه بهخوینم

یاری ژرخاک (8)

فریشتهم شهووم ، ئهی خوای جوانیم !
ئاوئنهی ئاستی، تاکه یارهکهه
پهردهی د دروین ، ههستی بهیانم
شااوی خشی، گوئی یارهکهه

ئهئان کچت کرد ، گیانه (یاسهمین)
چرای هیواکهت زوو کوژایهوه
بهراست نهماوی ئهی هئوینی خوین؟!
برینم دیسان بخت برژایهوه

ئهی کوا چاوهکهی نهخشاویت بهتیر،
بچی نابینم له لات ... نهماوه؟
قژه خاوهکهی ، پئی ئهشوا بیر
بل کهل کهل نیه وا ت کهاوه!!

کوا وهکو جاران ووشهی نیانت
ت له یادت چو ههلهپهزرکی ی زئیرین؟!
بل زوو درراندت نامهی ژیا نیت ؟
یاری کچ کردوم ، ئهی دوژمنی ژین!

به بهرگی رهشم ز به دامای
وا له سه رگهت وهستاوم یاره
بل له ژرخاکا ت پهشواو ماوی
کهچی ناحزت له من دیاره !

ههلسه وه توخوا وا دهستم هینا
ههروه کو جاران به بهختیاری!
بهلام دهسته کهم سهرتاب به خوینا
خو نییه که تـ بـچ له کـلم باری؟

لـم گهـری سهـیری نهـختـ گورری کهم
پرر دهم بـی بـلام ئاوازی خه مگین!
سهـیری بزه کهو رهنگی بـری کهم!
جا لـم تاریک بـ نه بینم زه مین

بهـکو له ژـر خاک به یه کتر ئه گهین
وه کو رابردو و به بهزم و شادی
پـکران په یامان بـ یهزدان ئه بهین
خـزیا وه ها با چه ند خـش بـ یادی!

بهـلام بـ سوده گرین و شینم
تـ له تاریکی زیندانی یهزدان
منیش که ساس و داماو له ژینم
بویمه خـراکی دوررنده و دهردان

یادت له خوـنم ئه جولـته وه
به هه مو کاتا به شهوی تاریم
ناوی ئازیزت ئه هونـته وه
له رـژی رهشم ، له رـژی ناچاریم !!! (***)

سهـرچاوه و پهـاوـز:

1. ژیا ننامهی شاعیر له لایهن خودی شاعیر و بهختیار عیزهت
سلـمان بهگ، زاوای شاعیر له بـگهـی فه یسبووک، هاوینی 2020
وهـرگیراوه.

▪ ههولـر(1961-1963) په‌خشنامه‌يكي هه‌فته‌ييه به‌زمانی كوردی و
عه‌ره‌بی شاره‌وانی هه‌ولـر ده‌ری ده‌كا. ئاماده‌كار: تاريق
جامباز، 2019 ، هه‌ولـر.

** وه‌ك له‌ كـځ تايی كـځ به‌كه‌ ها‌تووه‌: ئه‌م په‌خشنامه‌يه (76)
ژماره‌ی لـځـده‌رچوو، به‌لام (62) ژماره‌ی دـځـزراوه‌تـه‌وه‌(14)
ژماره‌ی له‌م كـځ به‌دا نييه. ئه‌مانيش ژماره‌ (48، 51، 52، 54،
56، 59، 60، 62، 65، 69، 71، 73، 74، 75).

1. ژماره‌ (29) ، سا‌ځی يه‌كه‌م، سـځـشه‌مه‌ 3/20/1962، ل 3.
 2. ژماره‌ (30) ، سا‌ځی يه‌كه‌م، شه‌مه‌ 31/3/1962، ل 3.
 3. ژماره‌ (34) ، چوارشه‌مه‌ / 2 ئا‌يارى 1962، ل 2.
 4. ژماره‌(41) ، سـځـشه‌مه‌، 3ى ته‌مووز 1962، ل 2 .
 5. ژماره‌(43) ، 21 ى ته‌مووز 1962، ل 3.
 6. ژماره‌ (47) ، 28ى ئا‌بى 1962، ل 3.
 7. ژماره‌ (57) ، چوارشه‌مه‌ / 7ى تشرینی دووه‌مى 1962، ل 3.
- (***) شيعره‌كان به‌ځـځـنووسى ئه‌وكات نووسراون و ده‌سكاری
نه‌كراون.